

træffes, naar Forholdene gjøre det nødvendigt.

Der er ikke i denne Lov nogen Anerkjendelse af Ministerens forudgaaende Handlinger, undtagen forsaavidt de kunne siges at falde ind under de Bestemmelser, der findes anførte i Loven. Derimod skjønner jeg ikke rettere, end at, hvis man gaar til Ministerens § 1, synes man ogsaa at maatte anerkjende de Omstændigheder, under hvilke Burdering og Nedslagning har fundet Sted hidtil, naaget vi ikke i den Henseende have de fornødne Oplysninger navnlig i pekuniær Henseende. Det forekommer mig ubilligt, at vi skulde gjøre det, saa længe Sagen ikke foreligger oplyst.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Jeg skal tillade mig at udtale mig om de enkelte Vædringsforslag og skal da først bestjæftige mig med dem, som jeg kan tilraade det høie Thing at stemme for. Dette gjælder om de Forslag, der ere stillede af 5 ærede Medlemmer. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme stærkt ind paa at omtale disse Forslag, da de jo ere fremkomne i Henhold til Udtalelser fra forskjellige Sider og til en vis Grad overensstemmende Udtalelser mellem de ærede Forslagsstillere og mig. Jeg skal kun nævne, at en Hovedbestemmelse i Vædringsforslagene ser jeg i det Forslag, som er stillet til § 6 og lyder saaledes: „denne Lov træder strax i Kraft og gjælder indtil 1ste Januar 1889“. Jeg erkjender nemlig, at den Maade, man har valgt for at give en Tidsbegrænsning og derved at betegne Loven som en midlertidig Lov, Leilighedslov, kan være fuldkommen saa korrekt og maaste heldigere end det, der var tilsigtet af mig ved et Vædringsforslag i Landsthinget, hvor man satte dette Spørgsmaal i Forbindelse med Udredelse af Erstatning af Statskassen; thi saa maatte dette have været taget frem igjen. Dette Forslag tiltræder jeg og som Følge deraf ogsaa den Vædring, der er foretaget i § 1, som de Herrer have foreslaet. Vædringsforslaget til § 3 om Udstrækningen af Tilshnet med Svineslagterier har jeg udtalt mig om og skal anbefale det. Et æret Medlem rørte i Forbindelse med dette Spørgsmaal i Gaar ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Erstatning i noget Tilfælde kunde ydes, naar der nemlig foresaldt Sygdomme blandt Svin, som vare henførte til Svineslagterierne. Vi kunne være enige om, at Svinene i intet Tilfælde kunne føres tilbage; de maa anholdes og ødelægges. Hvorvidt man i saa Tilfælde kan udstrække Erstatningsspørgsmaalet, tror jeg, det vilde være

uheldigt at lovgive om: det maa aabenbart bero paa hvert enkelt Tilfælde. Det er klart, at der i saa Tilfælde maatte være god Tro til Stede. Det maa være tilføldigt og hænderligt, at Tilfældet forekommer; det maa ikke være noget tilsigtet, thi det maa jo straffes. Men dette Spørgsmaal maa afgjøres i hvert foreliggende Tilfælde efter Indstilling fra de Vedkommende, og derved nærer jeg ingen Betænkelse, og jeg vil heller ikke betænke mig paa at afgjøre det. Bagved ligger der en stor Usandsynlighed for, at det overhovedet forekommer, men umuligt er det ikke, altsaa tror jeg, det er rigtigt at man bliver ved den Slags Afgjørelser. Til § 4 er der stillet to Forslag, som ere fremkomne i Henhold til Udtalelser af et æret Medlem her. Jeg har ikke Noget at erindre mod disse Forslags Vedtagelse. Jeg skal tillade mig her at nævne, at ganske vist har man hidtil fulgt den Regel at tilintetgjøre alle baade sunde og syge Dyr, og jeg tror, at paa Løsepladserne ved Kjøbenhavn, hvor det hele Forhold forekom mig mistænkeligt, vil der intet Andet være at gjøre ogsaa i Fremtiden, thi de Besætninger, der findes der, ere næppe egnede til Andet. De ere i hvert Tilfælde ikke Brugsdyr i den Forstand, at der kan være Tale om at sælge dem og bringe dem i Handelen. Derimod er det ganske sikkert, at hvis der ude i Landet forekommer enkelte Tilfælde, hvor det virkelig ved Dyrslægetilshn bliver konstateret, at det er fuldstændig sunde og fede Dyr, der ere bleve slagtede, kan der godt være Tale om og bør vist ogsaa tages under Overveelse, om man virkelig skal forbyde den økonomiske Anvendelse af den Slags godt og sundt Svinestød. Det skal blive taget under Overveelse. Da jeg er kommen ind paa at gjøre Sidebemærkninger, maa jeg rette en Misforstaaelse, som jeg tror er fremkommen ved en Udtalelse af mig i Gaar, da jeg nævnedes den Rute, som forhaabentlig snart eller efter Nytaar vil kunne iværksættes fra Esbjerg. Trede Medlemmer ville erindre, at det er i Henhold til Beslutninger i Forpaa Finantsloven, at denne Rute sættes ivært 3 Gange egentlig mellem Esbjerg og London eller rettere Parkestown, men det, der kan transporteres ad denne Rute, er ikke levende Svin, men derimod slagtede, altsaa saltet Flæsk saa vel som fersk Flæsk, hvis man vil finde det rigtigt at gaa ind paa denne Forsendelse. Det vil være i Grindring, at levende Svin kun kunne forsendes til de saakaldte Slagtehaue og ikke sammen med Kreaturer, uden at disse ogsaa blive Slagtevang undergivne. Deri ligger, at ad denne